

župnými úradníkmi, ale zvláštnou kategoriou úradníkov, jejích penzijné nároky upravoval výše už uvedený osobitný štatut.

Kedže ale ohľadne toho nieť v štatutu zvláštného ustanovenia — treba vec posúdiť z všeobecného hladiska.

Isto jest, že keď sa penzionovaním ruší dosavadný právny pomer t. j. pomer služobný a nový právny stav penzie zakladá, že ide o akt konstitutívny, jehož pôsobnosť môže nastať iba okamžikom, kedy strana bola o ňom uvedená.

V danom prípade majú sa však veci inak. F. bol v základe výnosu min. vnútra podmínečne ustanovený úradník — bol pravo platne dňom 1. júla 1922 prepustený a bolo by nemysliteľné, že súc prepustený by mal ešte mať nárok na služobné požitky.

Kedže tedy dočasný jeho služobný pomer končil dňom 1. júla 1922 — už z povahy veci vyplýva, že jemu §em 7 cit. zák. stanovená penzia tiež tímto dňom ma vziať začiatok svoj a že a contrario po tomto dni na žiaden pád neprináležalo mu už právo na služobné požitky.

I bola preto sťažnosť zamietnutá ako neopodstatnená.

Č. 3302.

V y v l a s t n ě n í: Rekurs do rozhodnutí první stolice, zamítajícího žádost za vyvlastnění pozemku podle zák. o stav. ruchu, nemůže instance odvolací zamítnouti jen z toho důvodu, že předchozí řízení bylo provedeno toliko proti jednomu ze společníků.

(Nález ze dne 1. března 1924 č. 3271.)

V ě c: Václav Č. v D. proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění půdy k účelům stavebním.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Osp zamítla žádost o vyvlastnění parcely č. — v D. ve výměře 720 m² za účelem rozšíření obytného stavení st-lova, a pro stavbu nutných hospodářských budov dle zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto s odůvodněním, že výsledek provedeného řízení nemůže býti podkladem pro vydání vyvlastňovacího nálezu, ježto řízení dle žádosti bylo provedeno pouze proti Václavu K. a nikoliv i proti Marii K., jež je spoluvlastnicí vyvlastňovaného pozemku. V rozhodnutí uvedeno, že není ovšem dotčeno právo st-le, domáhati se vyvlastnění novou žádostí proti oběma spoluvlastníkům.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje stížnost podaná u nss, o níž bylo takto uvažováno: — — —

Ve stížnosti se tvrdí, že st-l doplnil svoji žádost při komisionálním jednání dne 9. dubna 1923 v ten smysl, že požadovaný pozemek náleží vlastnický manželům Václavu a Marii K., že vedoucí komise vyzval obecní úřad, aby Marii K. dodatečně k zřízení t. j. ke komisionálnímu šetření pozval, že však manžel a její syn při komisi přítomni prohlásili, že Marie K. je nemocná a přijíti nemůže a že protestovali i proti tomu, aby s ní byl sepsán protokol doma. Totéž tvrzení bylo již v odvolání. Tato tvrzení stížnosti mohou míti jen ten úmysl, že st-l jimi namítá, že se nestalo

jeho vinou, nýbrž vinou Marie K. nebo případně jejího manžela a úřadu I. stolice, že řízení dle § 4 zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb. bylo provedeno jedině s Václavem K., nikoli též s Marií K.

Uvedením těchto okolností vytýká tedy stížnost podstatnou vadu řízení, kterou spatřuje v tom, že úřad provádějící vyvlastňovací řízení, ač věděl, že vyvlastňovaná půda patří manželům Václavu a Marii K. a ač st-l svůj vyvlastňovací návrh v tom smyslu doplnil, přece řízení provedl pouze s Václavem K. V ten smysl vyznívá i bod 2) stížnosti, uvádějící, že bylo na úřadu I. stolice, aby zavedl důkladné řízení a pozval k místnímu šetření všechny zájemníky.

Tyto námitky vzneseny byly již v odvolání a mají částečnou oporu i ve spisech, z nichž jde, že úřadu již před místním šetřením bylo známo, že pozemek je vlastnictvím Václava a Marie K. a že při komisi o chorobě Marie K. bylo jednáno. Žal. úřad je přešel, vysloviv, že takto neúplně provedené řízení nemůže sloužiti za základ vyvlastnění a proto odvolání st-lovo zamítl.

Vychází tedy žal. úřad zřejmě z právního názoru, že formálně vadně provedené řízení je důvodem k zamítnutí podaného odvolání. Názor ten je však mylný. Shledal-li žal. úřad, že řízení provedené I. stolicí bylo podstatně vadným, poněvadž nebylo provedeno s oběma spoluvlastníky vyvlastňované půdy, bylo jeho věcí učiniti potřebné opatření, aby vada ta byla odstraněna, ale nemohl odvolání zamítnouti a tím zamítnouti i st-lem vznesený nárok. Neboť předpokladem pro rozhodování o vzneseném nároku je vždy řádně provedené řízení.

Žal. úřad vyslovuje ovšem, že řízení ono bylo provedeno pouze s jedním ze spoluvlastníků k ž á d o s t i s t-l o v é, čímž patrně chce naznačiti, že vadu zavinil sám st-l a že ji nemůže vytýkati. V tom směru však vychází ze spisů, že úřad I. stolice v protokolu z — jako předmět řízení označil vyvlastnění části role č. kat. — v D., patřící V á c l a v u a M a r i i K. a konstatuje pak protokol ten, že okolnost ta během řízení vyšla na jevo. Poněvadž pak dle § 5 zák. o stav. ruchu je věcí ú ř a d u, aby vykonal potřebné šetření a pozval k němu v š e c h n y zájemníky, tedy zejména i vlastníky a spoluvlastníky vyvlastňované půdy, nemůže okolnost, že vyvlastňovatel v původní žádosti označil pouze jednoho ze spoluvlastníků, býti na překážku tomu, aby úřad, zjistí-li během šetření dle § 5 cit. zák. prováděného, že je tu další spoluvlastník, tohoto obeslal a řízení i s ním prováděl; to je povinností úřadu, jak plyne z § 5 cit. zák.

Vycházeje z těchto úvah shledal nss, že nař. rozhodnutí vychází z nesprávných názorů právních a zrušil je proto jako zákonu odporující.

Č. 3303.

V y v l a s t n ě n í: * Dle zákonů o stavebním ruchu a to jak dle zák. č. 45/1922, tak dle zák. č. 35/1923 lze vyvlastniti pozemky i pro stavbu domů větších — (s více než dvěma byty).

(Nález ze dne 1. března 1924 č. 3272).

V ě c: Josef St. v K. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění dle zák. o stavebním ruchu.